

УДК 364-43:37.013.42:378.091.3
DOI 10.31499/2618-0715.2(17).2026.361312

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЧЕРЕЗ ІНТЕРАКТИВНІ ТРЕНІНГИ

Ярошук Маріанна, кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки, психології та соціальної роботи, Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка.

ORCID: 0000-0003-4499-8362

E-mail: marianna.yaroshchuk85@gmail.com

Терпелюк Володимир, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, психології та соціальної роботи, Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка.

ORCID: 0000-0002-8705-4014

E-mail: volter_312@ukr.net

Тимош Юлія, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, психології та соціальної роботи, Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка.

ORCID: 0000-0002-2226-9866

E-mail: ylia21@meta.ua

У статті досліджено розвиток соціальних компетентностей майбутніх соціальних працівників засобами інтерактивних тренінгів. Метою є обґрунтування їх ефективності та визначення напрямів впровадження в освітній процес. Для досягнення мети використано теоретичні методи: аналіз і узагальнення наукових джерел – для визначення сутності та структури соціальних компетентностей; систематизацію – для впорядкування методів і форм тренінгової роботи; порівняльний аналіз – для виявлення особливостей тренінгового підходу. У результаті обґрунтовано значення соціальних компетентностей у професійній діяльності, визначено переваги інтерактивних тренінгів та умови їх ефективності, узагальнено підходи до організації тренінгової роботи, а також запропоновано авторські напрями впровадження тренінгових технологій у підготовці соціальних працівників.

Ключові слова: соціальні компетентності, інтерактивні тренінги, соціальна робота, підготовка соціальних працівників, тренінгові технології, компетентнісний підхід, професійна підготовка, методи навчання, форми навчання, освітній процес.

DEVELOPMENT OF SOCIAL COMPETENCIES THROUGH INTERACTIVE TRAINING

Yaroshchuk Marianna, PhD in Psychology, Associate Professor, Head of the Department of Pedagogy, Psychology and Social Work, Kremenets Regional Humanitarian-Pedagogical Academy named after Taras Shevchenko.

ORCID: 0000-0003-4499-8362

E-mail: marianna.yaroshchuk85@gmail.com

Terpeliuk Volodymyr, PhD in Pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy, Psychology and Social Work, Kremenets Regional Humanitarian-Pedagogical Academy named after Taras Shevchenko.

ORCID: 0000-0002-8705-4014

E-mail: volter_312@ukr.net

Tymosh Yuliia, PhD in Psychology, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy, Psychology and Social Work, Kremenets Regional Humanitarian-Pedagogical Academy named after Taras Shevchenko.

ORCID: 0000-0002-2226-9866

E-mail: ylia21@meta.ua

The article examines the development of social competencies of future social workers through the use of interactive training technologies in the educational process. The relevance of the study is determined by the increasing complexity of professional activity in the social sphere, which requires not only theoretical knowledge but also well-developed communicative, emotional and behavioral skills. The aim of the study is to substantiate the effectiveness of interactive training in developing social competencies and to identify promising directions for their implementation in professional training.

To achieve this aim, theoretical methods were used, including analysis and generalization of scientific sources to define the essence and structure of social competencies; systematization to organize the methods and forms of training activities; and comparative analysis to identify the specific features of the training approach.

The results emphasize the key role of social competencies in ensuring effective professional interaction, decision-making in complex situations, and successful adaptation of future specialists. Interactive training is presented as an effective educational tool that integrates cognitive, emotional and behavioral components of learning and promotes the acquisition of practical experience through the modeling of real-life situations. The study also identifies the main methods, forms and pedagogical conditions that ensure the effectiveness of training technologies, including active participation, a supportive educational environment, reflection and feedback.

In addition, approaches to assessing the development of social competencies are outlined, highlighting the importance of comprehensive diagnostic tools that enable tracking their dynamics. Particular attention is given to the systematization of training organization, as well as to the author's proposed directions for implementing training technologies, including adaptive learning trajectories, hybrid training environments, context-sensitive training and integration with pedagogical monitoring.

The results obtained can be used to improve the quality of professional training of social workers and to strengthen the practical orientation of educational programs.

Keywords: *social competencies, interactive training, social work, training of social workers, training technologies, competence-based approach, professional training, teaching methods, forms of learning, educational process.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Сучасні суспільні трансформації, зумовлені цифровізацією, соціальною нестабільністю та наслідками воєнних дій, суттєво ускладнюють професійну діяльність у сфері соціальної роботи. У цих умовах визначальним стає не лише рівень теоретичної підготовки, а передусім сформованість соціальних компетентностей, що забезпечують ефективну міжособистісну взаємодію, здатність до емпатії, прийняття рішень у складних ситуаціях та роботу з різними категоріями клієнтів.

Водночас практика підготовки майбутніх соціальних працівників засвідчує розрив між компетентнісними вимогами професії та переважно теоретично орієнтованими підходами до навчання. Домінування традиційних форм організації освітнього процесу

обмежує можливості розвитку діяльнісних і комунікативних аспектів професійної готовності.

У зв'язку з цим особливої актуальності набуває використання інтерактивних тренінгів як засобу практико-орієнтованого навчання, що сприяє формуванню соціальних компетентностей через моделювання професійних ситуацій та активізацію досвіду здобувачів освіти. Проте їх потенціал у цьому напрямі залишається недостатньо теоретично обґрунтованим і методично забезпеченим.

Отже, існує потреба у науковому осмисленні можливостей інтерактивних тренінгів як ефективного інструменту розвитку соціальних компетентностей майбутніх фахівців соціальної роботи.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. У сучасному науковому дискурсі вітчизняні дослідники зосереджують увагу на розкритті сутності соціальних компетентностей як інтегративної характеристики особистості, їх структурі та ролі у професійній підготовці фахівців соціальної сфери. Значна увага приділяється визначенню компонентного складу соціальних компетентностей, їх зв'язку з професійною діяльністю соціального працівника, а також обґрунтуванню можливостей інтерактивних і тренінгових технологій у процесі їх формування.

Зарубіжні наукові дослідження акцентують увагу на багатовимірності соціальних компетентностей, поєднанні когнітивних, емоційних і поведінкових складових, а також на їх розвитку через практико-орієнтовані підходи. Особливий інтерес приділяється ефективності інтерактивних форм навчання, зокрема тренінгів, симуляційного та цифрового навчання, а також розробці інструментів оцінювання рівня сформованості соціальних компетентностей.

Крім того, аналіз наукових джерел свідчить, що попри значний науковий доробок, недостатньо розробленими залишаються питання системної організації інтерактивних тренінгів у підготовці майбутніх соціальних працівників, визначення педагогічних умов їх ефективності та обґрунтування сучасних напрямів впровадження тренінгових технологій в освітній процес, що й зумовлює актуальність даного дослідження.

Метою статті є обґрунтування можливостей інтерактивних тренінгів у розвитку соціальних компетентностей майбутніх соціальних працівників, визначення особливостей їх організації та окреслення напрямів впровадження тренінгових технологій в освітній процес.

Виклад основного матеріалу дослідження. Соціальні компетентності доцільно розглядати як складне інтегративне утворення, що відображає здатність особистості ефективно діяти у системі соціальних взаємодій. Узагальнення підходів вітчизняних і зарубіжних дослідників дозволяє трактувати соціальну компетентність як здатність до конструктивної взаємодії з іншими людьми, яка формується на основі поєднання знань про соціальну реальність, умінь міжособистісного спілкування, емоційної саморегуляції та відповідних поведінкових стратегій.

Зокрема, у зарубіжних дослідженнях соціальна компетентність інтерпретується як здатність ефективно взаємодіяти з іншими, формувати та підтримувати соціальні зв'язки, а також адаптивно діяти в різних соціальних ситуаціях. При цьому підкреслюється її багатовимірний характер, оскільки вона формується на основі поєднання когнітивних здібностей, емоційних процесів, поведінкових навичок і соціальних цінностей [1, с. 117]. Аналогічної позиції дотримуються й європейські дослідники, які розглядають соціальні компетентності як систему знань, умінь і ставлень, що забезпечують здатність орієнтуватися у соціальних ситуаціях, розуміти наміри інших і обирати адекватні моделі поведінки [2, с. 125].

У вітчизняних наукових дослідженнях соціальна компетентність також визначається як інтегральна особистісна характеристика, що поєднує знання, уміння, досвід і ціннісні орієнтації, необхідні для ефективною взаємодії у соціальному середовищі

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

[3, с. 101]. Вона розглядається не як статична властивість, а як динамічне утворення, що формується у процесі соціального досвіду та постійно розвивається під впливом освітнього і професійного середовища [2, с. 118].

Структурний аналіз соціальних компетентностей у сучасних дослідженнях дозволяє виокремити кілька взаємопов'язаних компонентів. Так, у роботах українських учених соціальна компетентність представлена як система мотиваційно-ціннісного, когнітивного, поведінково-діяльнісного та рефлексивного компонентів, що відображають різні аспекти соціальної активності особистості. Мотиваційно-ціннісний компонент визначає спрямованість особистості на соціальну взаємодію, орієнтацію на гуманістичні цінності та готовність до співпраці; когнітивний - охоплює знання соціальних норм, ролей і закономірностей взаємодії; поведінково-діяльнісний - забезпечує реалізацію цих знань у конкретних соціальних ситуаціях; рефлексивний - пов'язаний із здатністю до саморегуляції, самооцінювання та корекції власної поведінки [4, с. 5].

Своєю чергою, у психолого-педагогічних дослідженнях структура соціальної компетентності конкретизується через виділення соціально-когнітивного, поведінкового та емоційно-регулятивного блоків, які забезпечують розуміння соціальних ситуацій, вибір адекватних моделей поведінки та управління емоційними станами [3, с. 105]. Подібний підхід простежується і в зарубіжній науковій традиції, де до ключових складових відносять соціальне пізнання, комунікацію, емпатію, регуляцію емоцій та здатність до розв'язання соціальних проблем [1, с. 118].

Таким чином, узагальнення різних наукових підходів дає підстави розглядати соціальні компетентності як багатовимірне утворення, що включає когнітивний, емоційно-ціннісний та поведінковий компоненти і забезпечує ефективну соціальну взаємодію, адаптацію до змінних умов та результативну професійну діяльність. Саме така інтегративна природа соціальних компетентностей зумовлює необхідність використання діяльнісно орієнтованих підходів до їх формування, зокрема інтерактивних тренінгових технологій.

Визначена багатовимірна структура соціальних компетентностей зумовлює їх ключове значення у сучасній практиці соціальної роботи, яка характеризується високим рівнем невизначеності, емоційної напруги та різноманітним клієнтським запитом. Соціальний працівник щоденно взаємодіє з представниками вразливих груп, перебуває у ситуаціях конфлікту, кризових станів і потреби швидкого прийняття рішень, що вимагає не лише професійних знань, а й розвинених навичок комунікації, емпатії, саморегуляції та соціального аналізу. Саме соціальні компетентності забезпечують здатність фахівця адекватно оцінювати соціальні ситуації, вибудовувати довірливі відносини з клієнтами, координувати взаємодію між різними суб'єктами соціальної підтримки та ефективно реагувати на складні життєві обставини. Їх сформованість безпосередньо впливає на якість надання соціальних послуг, результативність соціальної допомоги та рівень професійної адаптації фахівця, що особливо актуалізується в умовах сучасних соціальних викликів.

З урахуванням визначеної ролі соціальних компетентностей у професійній діяльності соціального працівника, особливого значення набувають підходи до їх цілеспрямованого формування, серед яких тренінговий підхід вирізняється своєю діяльнісною та інтерактивною природою, що передбачає активну участь здобувачів освіти, їх взаємодію та залучення до спільного розв'язання навчальних завдань. На відміну від традиційного навчання, орієнтованого на односторонню передачу знань і їх відтворення, тренінг трансформує освітній процес у середовище комунікації, співпраці та практичного досвіду. Такий підхід забезпечує вищий рівень залученості, зменшує когнітивне навантаження та сприяє формуванню здатності застосовувати знання у нових ситуаціях, що є принципово важливим для розвитку компетентностей діяльнісного характеру [5, с. 790-791].

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

Інтерактивні тренінги мають значний потенціал у формуванні соціальних компетентностей, оскільки забезпечують поєднання когнітивного, емоційного та поведінкового досвіду у процесі навчання. Їх ефективність зумовлена можливістю моделювання реальних соціальних ситуацій, відпрацювання моделей поведінки та розвитку навичок взаємодії в умовах безпечного освітнього середовища. Емпіричні дослідження підтверджують, що систематичне використання тренінгових програм сприяє статистично значущому підвищенню рівня соціальних навичок, зокрема комунікації, співпраці, самоконтролю та емпатії, а також покращує здатність до ефективної міжособистісної взаємодії [6, с. 69]. Водночас тренінговий формат забезпечує не лише засвоєння знань про соціальну поведінку, а й їх закріплення через практичну діяльність, що підвищує рівень перенесення сформованих умінь у реальні професійні ситуації.

Виходячи з визначеної ролі інтерактивних тренінгів у розвитку соціальних компетентностей, постає необхідність впорядкування основних підходів до їх організації у процесі підготовки майбутніх соціальних працівників. Це передбачає узгодження методів тренінгової роботи, форм їх реалізації та педагогічних умов, що забезпечують ефективність навчального процесу. З метою цілісного відображення зазначених компонентів доцільно представити їх у систематизованому вигляді (табл. 1).

Таблиця 1

Організація інтерактивних тренінгів у підготовці соціальних працівників

Методи тренінгової роботи	Форми реалізації тренінгової роботи	Умови ефективності	Вплив на соціальні компетентності
Рольові ігри, моделювання професійних ситуацій, симуляційне навчання	Тренінгові заняття, практикуми, симуляційні сесії (у т.ч. онлайн)	Безпечне освітнє середовище; чітка організація діяльності; реалістичність ситуацій; можливість повторного відпрацювання дій	Розвиток комунікативної компетентності, емпатії, здатності до міжособистісної взаємодії, формування поведінкових моделей професійної діяльності
Кейс-метод, аналіз проблемних ситуацій, дискусії, мозковий штурм	Семінари, тренінги, робота в малих групах, інтерактивні сесії	Практична спрямованість; наближеність до реальних умов; активна участь усіх учасників; фасилітація обговорення	Формування здатності до аналізу соціальних ситуацій, прийняття рішень, розвиток критичного мислення та навичок співпраці
Рефлексивні методи, самоаналіз, зворотний зв'язок	Рефлексивні тренінги, підсумкові обговорення, групова робота	Систематичність рефлексії; відкритість і довіра в групі; підтримка з боку тренера; використання структурованих методик	Розвиток саморегуляції, самооцінювання, усвідомлення власної поведінки та формування професійної ідентичності
Соціальні проекти, волонтерська діяльність, цифрові інтерактивні методи	Польова практика, проектна діяльність, дистанційні та змішані тренінги	Інтеграція теорії і практики; взаємодія з реальними клієнтами; використання цифрових ресурсів; індивідуалізація навчання	Розвиток соціальної відповідальності, адаптивності, здатності до соціальної взаємодії та професійної діяльності в різних середовищах

Джерело: авторське узагальнення сформовано на основі вітчизняних і зарубіжних наукових джерел [7], [8], [9], [10], [11], [12].

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

Представлена таблиця узагальнює ключові підходи до організації інтерактивних тренінгів у підготовці майбутніх соціальних працівників, поєднуючи методичний, організаційний та результативний аспекти навчального процесу. Її структура дозволяє простежити логічний взаємозв'язок між обраними методами тренінгової роботи, формами їх реалізації, педагогічними умовами та очікуваним впливом на формування соціальних компетентностей. Зокрема, встановлено, що ефективність тренінгової діяльності забезпечується не окремими методами, а їх комплексним застосуванням у поєднанні з практико-орієнтованими формами організації навчання та дотриманням відповідних психолого-педагогічних умов.

Аналіз змісту таблиці засвідчує, що найбільш результативними є методи, які передбачають активну взаємодію, моделювання професійних ситуацій та рефлексивне осмислення досвіду. Вони забезпечують не лише засвоєння теоретичних знань, а й формування здатності до їх практичного застосування у реальних умовах соціальної роботи. Разом з тим, визначальними умовами ефективності виступають створення безпечного освітнього середовища, орієнтація на реальні соціальні виклики, забезпечення зворотного зв'язку та підтримка активної участі здобувачів освіти. У сукупності це сприяє розвитку комунікативних умінь, емпатії, критичного мислення, соціальної відповідальності та професійної ідентичності майбутніх фахівців, що підтверджує доцільність системного впровадження інтерактивних тренінгів у процес їх підготовки.

Важливо наголосити, що оцінка результативності розвитку соціальних компетентностей передбачає застосування таких підходів, які дозволяють побачити не лише рівень їх сформованості, а й зміни, що відбуваються у процесі навчання. Сучасні дослідження пропонують використовувати спеціально розроблені шкали, що охоплюють ключові складові соціальної компетентності, зокрема самовідповідальність, здатність до взаємодії, самосвідомість, командну роботу та комунікацію [13]. Важливо, що такі інструменти проходять перевірку на надійність і точність, що дозволяє отримувати об'єктивні результати. Це дає можливість не лише зафіксувати поточний рівень розвитку соціальних компетентностей, а й простежити їх динаміку, оцінити ефективність інтерактивних тренінгів і визначити, які саме аспекти потребують подальшого вдосконалення у підготовці майбутніх соціальних працівників.

Впровадження тренінгових технологій в освітній процес пов'язується насамперед із переходом до компетентнісної моделі підготовки, інтеграцією інтерактивних методів у навчальні дисципліни, а також активним використанням цифрових і змішаних форматів навчання [14]. Також в умовах сьогодення вбачається необхідність поєднання тренінгових форм із практичною підготовкою та впровадження систем педагогічного моніторингу, що дозволяє оцінювати динаміку формування професійних і соціальних компетентностей [15]. Водночас узагальнення наукових підходів свідчить, що такі напрями здебільшого зосереджені на удосконаленні існуючих освітніх практик і потребують подальшого розвитку з урахуванням сучасних соціальних викликів.

З огляду на зазначене вважаємо за доцільне запропонувати власне бачення напрямів впровадження тренінгових технологій в освітній процес підготовки соціальних працівників. По-перше, перспективним є впровадження адаптивних тренінгових траєкторій, що передбачають індивідуалізацію змісту і темпу навчання залежно від рівня сформованості соціальних компетентностей здобувачів освіти.

По-друге, доцільним є розвиток гібридних тренінгових середовищ, які поєднують офлайн-взаємодію з цифровими симуляціями та мікронавчанням, забезпечуючи безперервність формування компетентностей.

По-третє, актуалізується напрям контекстно-чутливих тренінгів, орієнтованих на моделювання реальних соціальних ситуацій, зокрема кризових, що відображають специфіку сучасного соціального середовища.

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

По-четверте, перспективним є впровадження рефлексивно-аналітичних модулів, які інтегруються у структуру тренінгів і спрямовані на розвиток здатності до саморегуляції та професійного осмислення досвіду.

Нарешті, важливим напрямом виступає інтеграція тренінгових технологій із системою педагогічного моніторингу, що дозволяє здійснювати не лише підсумкову, а й формувальну оцінку розвитку соціальних компетентностей. Запропоновані напрями орієнтовані на посилення практико-орієнтованого характеру підготовки та формування здатності майбутніх фахівців ефективно діяти в умовах складної та динамічної соціальної реальності.

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. Соціальні компетентності займають ключове місце у професійній підготовці майбутніх соціальних працівників, оскільки забезпечують ефективну взаємодію з клієнтами, здатність діяти у складних соціальних ситуаціях та адаптуватися до умов сучасної соціальної реальності. Їх формування потребує використання діяльнісно орієнтованих підходів, серед яких інтерактивні тренінги займають провідне місце завдяки поєднанню пізнавального, емоційного та поведінкового досвіду.

Ефективність тренінгових технологій визначається їх практичною спрямованістю, використанням моделювання реальних ситуацій, рефлексивним осмисленням досвіду та створенням безпечного освітнього середовища. Комплексне поєднання методів, форм і умов організації тренінгів забезпечує розвиток комунікативних умінь, емпатії, критичного мислення та професійної ідентичності майбутніх фахівців.

Подальший розвиток тренінгових технологій в освітньому процесі доцільно пов'язувати з їх адаптацією до індивідуальних освітніх потреб, розширенням використання цифрових і змішаних форматів, посиленням рефлексивної складової та інтеграцією з системою педагогічного моніторингу. Таким чином, інтерактивні тренінги виступають не допоміжним, а системоутворювальним елементом формування соціальних компетентностей.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці та впровадженні тренінгових програм для розвитку окремих компонентів соціальних компетентностей, удосконаленні інструментів їх оцінювання та вивченні ефективності сучасних форматів тренінгового навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bashir N., Peerzada N. Social competence: a review analysis. *Journal for Re-Attach Therapy and Developmental Diversities*. 2022. Vol. 5. №. 2. P. 117–123. URL: https://www.researchgate.net/publication/395011348_Social_Competence_A_Review_Analysis (дата звернення: 29.04.2026)
2. Przybylska I. Social competencies – students' experiences and expectations towards developing social capacity at the university. *The New Educational Review*. 2024. Vol. 77. №. 3. P. 116–128. DOI: 10.15804/tner.2024.77.3.09
3. Maksymenko T., Glyva Y., Alexandrova A. Social competence in the professional competence structure of the future teacher of the higher education institution. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2020. № 5–6 (99–100). С. 96–105. DOI: 10.24139/2312-5993/2020.05-06/096-105
4. Ачкасова О. В., Левандовський М. Ю. Аналіз стану соціальної компетентності студентів мистецьких коледжів у контексті констатувального етапу педагогічного дослідження. *Мистецька освіта та розвиток творчої особистості*. 2025. Вип. 3. С. 5–12. DOI: <https://doi.org/10.32782/ART/2025-3-1>
5. Li T., Sartbekova N. K., Li D., Li Y. Comparative analysis of traditional and interactive teaching methods. *Edelweiss Applied Science and Technology*. 2025. Vol. 9. №. 7. P. 788–799. DOI: 10.55214/25768484.v9i7.8727

6. Farjam N. K., Emamirizi K. The effectiveness of social-emotional competence training on social skills and empathy of preschool children. *International Journal of Education and Cognitive Sciences*. 2024. Vol. 5. P. 69–77. DOI: <https://doi.org/10.61838/kman.ijecs.5.3.9>
7. Ярошенко А., Семігіна Т. Від рефлексії до соціальних змін: тренінг розвитку гендерної компетентності соціальних працівників. *Social Work and Education*. 2024. Т. 11. № 2. С. 187–202. DOI: 10.25128/2520-6230.24.2.2
8. Захаріна Т., Чернуха Н. Тренінг як ефективний метод практичної підготовки майбутніх фахівців соціальної сфери. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Педагогічні науки*. 2024. Вип. 3 (62). С. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.32689/maup.ped.2024.3.1>
9. Salehi N. et al. Empowering social competence: a scoping review of digital social skills training interventions. *Health & Social Care in the Community*. 2025. Vol. 2025. P. 1–15. DOI: <https://doi.org/10.1155/hsc/5964176>
10. Jenney A., Scott K., Cullen O., Bittman M., Smith C. Exploring the Effectiveness of Virtual Simulation-Based Learning in Enhancing Clinical Skills in Social Work Education. *Studies in Clinical Social Work: Transforming Practice, Education and Research*. 2025. Vol. 95. № 3–4. P. 498–519. DOI: <https://doi.org/10.1080/28376811.2025.2524621>
11. Кравченко О., Коляда Н., Гончар І. Підготовка майбутніх соціальних працівників до волонтерської діяльності. *Social Work and Education*. 2025. Vol. 12. № 3. С. 332–343. DOI: 10.25128/2520-6230.25.3.3
12. Олексенко С. В. Використання методів інтерактивного навчання для розвитку соціальних компетентностей учнів в межах громадянської та історичної освітньої галузі. *SWorldJournal*. 2022. Вип. 15. Ч. 2. С. 82–87. DOI: 10.30888/2663-5712.2022-15-02-027
13. Khampirat B., Pusaboon K., Vamrungsin P., Chonsalasin D. Development and validation of a questionnaire to measure social competencies for undergraduate students. *Journal of Education Culture and Society*. 2025. № 1. P. 535–553. DOI: 10.15503/jecs2025.2.535.553
14. Демиденко Т., Станіславчук В. Тренінгові технології формування soft skills у майбутніх фахівців соціальної сфери. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Педагогічні науки»*. 2025. № 4. С. 136–144. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2025-4-136-144>
15. Sobchenko T., Dotsenko S., Smolianiuk N. Mobile learning in the implementation of educational programs for training at the tertiary level: the national aspect. *Educational Challenges*. 2025. Vol. 30. P. 53–73. DOI: <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2025.30.1.04>

REFERENCES

1. Bashir, N., & Peerzada, N. (2022). Social competence: A review analysis. *Journal for Re-Attach Therapy and Developmental Diversities*, 5(2), 117–123. https://www.researchgate.net/publication/395011348_Social_Competence_A_Review_Analysis
2. Przybylska, I. (2024). Social competencies – students' experiences and expectations towards developing social capacity at the university. *The New Educational Review*, 77(3), 116–128. <https://doi.org/10.15804/tner.2024.77.3.09>
3. Maksymenko, T., Glyva, Y., & Alexandrova, A. (2020). Social competence in the professional competence structure of the future teacher of the higher education institution. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii* [Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies], (5–6), 96–105. <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2020.05-06/096-105> [in Ukrainian]
4. Achkasova, O. V., & Levandovskyi, M. Yu. (2025). Analiz stanu sotsialnoi kompetentnosti studentiv mystetskykh koledzhiv u konteksti konstatuvalnoho etapu pedahohichnoho doslidzhennia [Analysis of the state of social competence of students of art colleges in the context of the ascertaining stage of pedagogical research]. *Mystetska osvita ta rozvytok tvorchoi osobystosti*, (3), 5–12. <https://doi.org/10.32782/ART/2025-3-1> [in Ukrainian]

5. Li, T., Sartbekova, N. K., Li, D., & Li, Y. (2025). Comparative analysis of traditional and interactive teaching methods. *Edelweiss Applied Science and Technology*, 9(7), 788–799. <https://doi.org/10.55214/25768484.v9i7.8727>
6. Farjam, N. K., & Emamirizi, K. (2024). The effectiveness of social-emotional competence training on social skills and empathy of preschool children. *International Journal of Education and Cognitive Sciences*, 5, 69–77. <https://doi.org/10.61838/kman.ijecs.5.3.9>
7. Yaroshenko, A., & Semyhina, T. (2024). Vid refleksii do sotsialnykh zmin: treninh rozvytku hendernoi kompetentnosti sotsialnykh pratsivnykiv [From reflection to social change: Training for the development of gender competence of social workers]. *Social Work and Education*, 11(2), 187–202. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.24.2.2> [in Ukrainian]
8. Zakharina, T., & Chernukha, N. (2024). Treninh yak efektyvnyi metod praktychnoi pidhotovky maibutnykh fakhivtsiv sotsialnoi sfery [Training as an effective method of practical training of future social professionals]. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi akademii upravlinnia personalom. Pedahohichni nauky*, (3), 5–10. <https://doi.org/10.32689/maup.ped.2024.3.1> [in Ukrainian]
9. Salehi, N., et al. (2025). Empowering social competence: A scoping review of digital social skills training interventions. *Health & Social Care in the Community*, 2025, 1–15. <https://doi.org/10.1155/hsc/5964176>
10. Jenney, A., Scott, K., Cullen, O., Bittman, M., & Smith, C. (2025). Exploring the effectiveness of virtual simulation-based learning in enhancing clinical skills in social work education. *Studies in Clinical Social Work: Transforming Practice, Education and Research*, 95(3–4), 498–519. <https://doi.org/10.1080/28376811.2025.2524621>
11. Kravchenko, O., Koliada, N., & Honchar, I. (2025). Pidhotovka maibutnykh sotsialnykh pratsivnykiv do volonterskoi diialnosti [Training future social workers for volunteer activities]. *Social Work and Education*, 12(3), 332–343. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.25.3.3> [in Ukrainian]
12. Oleksenko, S. V. (2022). Vykorystannia metodiv interaktyvnoho navchannia dlia rozvytku sotsialnykh kompetentnosti uchniv v mezhakh hromadianskoi ta istorychnoi osvithoi haluzi [Use of interactive learning methods for the development of students' social competencies]. *SWorldJournal*, 15(2), 82–87. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-15-02-027> [in Ukrainian]
13. Khampirat, B., Pusaboon, K., Bamrungsin, P., & Chonsalasin, D. (2025). Development and validation of a questionnaire to measure social competencies for undergraduate students. *Journal of Education Culture and Society*, (1), 535–553. <https://doi.org/10.15503/jecs2025.2.535.553>
14. Demydenko, T., & Stanislavchuk, V. (2025). Treninhovi tekhnolohii formuvannia soft skills u maibutnykh fakhivtsiv sotsialnoi sfery [Training technologies for the development of soft skills in future social work professionals]. *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Seriiia "Pedahohichni nauky"*, (4), 136–144. <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2025-4-136-144> [in Ukrainian]
15. Sobchenko, T., Dotsenko, S., & Smolianiuk, N. (2025). Mobile learning in the implementation of educational programs for training at the tertiary level: The national aspect. *Educational Challenges*, 30, 53–73. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2025.30.1.04>

Конфлікт інтересів. Автори підтверджують відсутність фінансових, особистих чи інших інтересів, що можуть розглядатися як потенційний конфлікт інтересів щодо публікації цієї статті.

Фінансування. Дослідження виконане за відсутності фінансової підтримки з боку будь-яких організацій.

Доступність даних. Це дослідження не передбачає використання додаткових наборів даних.

Використання штучного інтелекту. Інструменти штучного інтелекту не використовувались при написанні цієї статті.

Дата першого надходження статті до видання – 30.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування – 12.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) – 19.05.2026